

РЕШЕНИЕ

№ 1109

гр. София, 22.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 28.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова
ЧЛЕНОВЕ: Веселина Женаварова
Елеонора Попова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **11774** по описа за **2021** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от АПК, във вр. чл.63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място], с ЕИК[ЕИК], подадена чрез изпълнителния му директор Я., против Решение №631 от 11.10.2021 г., постановено по НАХД № 9014/2021 г. на Софийският районен съд, Наказателно отделение, 3-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № Р-10-438/02.06.2021г., издадено от зам.-председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност", с което на касатора, на основание чл. 222, ал. 1, предл. второ от Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК), е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лева за нарушение на чл. 100о, ал.2, вр. чл. 100г, ал.1 ЗППЦК. В касационна жалба се иска решението на СРС да бъде отменено като незаконосъобразно-неправилно и делото да бъде върнато за ново разглеждане.

В съдебно заседание касационният жалбоподател се представлява от адв. Д., която пертендира да се отменят обжалваното решение и потвърденото с него НП.

Ответникът - Комисията за финансов надзор (КФН), чрез процесуален представител юрк. Г. в съд.з. и в предсатвени от енго писмени становища, оспорва касационната жалба като неоснователна и моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, X-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди касационните основания и по чл. 218, ал. 2 от АПК, приема следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

За да постанови решението си, районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора.

Районният съд е приел, че дружеството [фирма] е вписано като емитент под № РГ-05-32 в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗКФН на публичните дружества и другите емитенти на ценни книжа, воден от КФН. В това му качество дружеството е следвало да представи публично на обществеността 6-месечен консолидиран финансов отчет за дейността си, обхващащ първите шест месеца от финансовата година - 2020г., със съдържанието по чл. 100о, ал.5 във вр. с ал. 4, в срок до 30.09.2020г. При извършена проверка на [фирма] в масивите на интернет портала, който използва дружеството за оповестяване на дължимата информация, е установено, че същото не е представило в установения срок, а именно до 30.09.2020 г., шестмесечен консолидиран финансов отчет за дейността си, обхващащ първите шест месеца на 2020г., което задължение е установено в чл. 100о, ал. 2 ЗППЦК. Поради това е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № Р-06-987/14.12.2020 г., въз основа на който било издадено и процесното наказателно постановление.

От правна страна, въззивният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, като при съставянето им не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които водят до опорочаване на административно-наказателното производство, както и да ограничават правото на защита на наказаното лице по отношение на нарушението по чл. 100о, ал. 2 ЗППЦК.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

В мотивите към решението е направено изложение на установените от събраните по делото фактически обстоятелства и на следващите от тях правни изводи, възприети и от настоящият съдебен състав, като съобразени с приложимите материалноправни разпоредби.

Правилни са изводите на районния съд относно съответствието на АУАН и съставения въз основа на него НП, с процесуалните правила за неговото издаване. В АУАН и НП ясно и конкретно е посочено в какво се изразява извършеното нарушение и му е дадена съответстваща на фактическото описание правна квалификация, с което са изпълнени изискванията на чл. 42, т. 3, т. 4 и т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 ЗАНН.

Оспореното решение е издадено при спазване на материалните разпоредби.

Дружеството е санкционирано за нарушение на разпоредбата на чл. 100о, ал. 2 от ЗППЦК, която разпоредбата предвижда задължение за емитента, да изготвя 6-месечен консолидиран финансов отчет за дейността си, обхващащ първите 6 месеца от финансовата година, в срок до 60 дни от края на шестмесечието. Безспорно по делото се установява, че касаторът е вписан в регистъра, воден от КФН по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗКФН, като емитент и като такъв е адресат на задълженията по ЗППЦК, т.е. има и задължение за публично разкриване на уведомление на консолидиран финансов отчет

за дейността си. По отношение на реда, по който се изпълнява задължението за публично разкриване на дължимата информация разпоредбата на чл. 100т ал. 3 предвижда, че регулираната информация се разкрива на обществеността по начин, който осигурява достигането ѝ до възможно най-широк кръг лица едновременно, и по начин, който не ги дискриминира. В случая се установява безспорно, че дружеството не е разкрило публично на обществеността 6- месечен консолидиран финансов отчет за дейността си, обхващащ първите шест месеца от финансовата година- 2020г., което е следвало да стане по електронен път, чрез използвания от дружеството портал <http://www.infostock.bg/>. Предвид факта, че до посочената крайна дата- 30.09.2020г. не е разкрита дължимата на обществеността информация за дейността на дружеството, правилно е прието че е извършено нарушение на чл. 100о, ал. 2 във вр. чл. 100т, ал. 1 ЗППЦК. Такова уведомление е предоставено на 23.12.2020 г., което е близо три месеца след изтичане на срока за разкриване на уведомлението. Законодателят е предвидил достатъчно продължителен срок, в рамките на който дружеството да се организира и да изпълни задължението си.

Нарушението кореспондира със санкционната норма на чл. 221а, ал. 2, т. 1 - за юридически лица, които не изпълнят задължението по чл., 100о, и др. да се налага имуществена санкция в размер от 5000 до 20 000 000 лв. Т.е., с НП на дружеството е наложено наказание в минимален размер.

Настоящият състав споделя и извода на СРС, че не може да намери приложение разпоредбата на чл. 28 ЗАНН, уреждаща хипотезата на освобождаване от административнонаказателна отговорност при маловажни случаи на нарушения, предоставяйки на наказващия орган възможността да не наложи наказание, респ. имуществена санкция, по арг. от чл. 83, ал. 2 ЗАНН, като предупреди нарушителя, че при повторно извършване на нарушение то ще бъде наложено. Преценката на органа не е по целесъобразност, а представлява израз на възлагане на компетентност и подлежи на общо основание на съдебен контрол за законосъобразност /в този смисъл се е произнесъл и Върховният касационен съд с Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по т.д. № 1/2007 г. на ОСНК/. В настоящия случай е нарушена норма от публичен ред, регламентираща отчетността на емитентите и оповестяването на финансовите резултати за съответния отчетен период пред КФН. Както и правилно е приел първоинстанционният съд, нарушението не представлява маловажен случай, тъй като не разкрива по-ниска степен на обществена опасност от типичните нарушения от същия вид. Въпреки че деянието е формално, на просто извършване, то вредните последици от него /като заплашване на охраняваните обществени отношения/ са значителни и не могат да обосноват по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид. Нарушението, за което е ангажирана административно наказателната отговорност на дружеството касатор, засяга обществените отношения, регулирани от ЗППЦК, свързани със сигурността на търговията с ценни книжа и защита на инвеститорите в публични дружества, предлагащи ценни книжа. Публичните дружества и другите емитенти на ценни книжа са търговци със специфичен статут, по отношение на които законодателят е поставил по-високи изисквания относно разкриването на информация, в т.ч. и своевременно разкриване на информация с оглед осигуряването на защита на инвеститорите в ценни книжа, включително чрез създаване на условия за повишаване на тяхната информираност за капиталовия пазар. Като е достигнал до този извод, СРС не е допуснал нарушение в постановеното от него решение.

Предвид горното касационният съд намира, че постановеното от СРС решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и като взе предвид направеното от процесуалния представител на ответника по касация искане за присъждане на разноски, на същия се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 лв., определен съгласно чл.63д ал. 4 от ЗАНН вр.с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София - град, X -ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 631 от 11.10.2021 г., постановено по н.а.х.д.№9014/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 3-ти състав.

ОСЪЖДА [фирма], с ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисията за финансов надзор съдебни разноски в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.